

dringsforslag, som senere blev § 3 i den nuværende lov. Den lyder sådan:

»Kunstig befrugtning må kun tilbydes kvinder, som er gift, eller som lever sammen med en mand i et ægteskabslignende forhold.«

Det var, hvad jeg mente i 1997, og hele Venstres folketingsgruppe mente det samme. Men tiden går, og årene går. I dag har jeg en ny holdning, og denne nye holdning til problemet vil jeg egentlig formode at langt over halvdelen af Venstres folketingsgruppe deler i dag. Ethiske holdninger kan ændres på grund af en ny tidsånd – tænk bare på holdningen til fri abort, hvor hele Venstres gruppe var imod i 1973. Jeg tror ikke, der er mange i Venstres gruppe, der er imod fri abort i dag.

Kl. 18.50

Det, jeg siger nu, siger jeg på egne vegne. I dag har jeg den opfattelse, at et lesbisk par kan give et barn lige så megen tryghed, kærlig og omsorg som et heteroseksuelt par. Der findes ikke en eneste videnskabelig undersøgelse, der dokumenterer, at det er skadeligt at vokse op i et hjem med to lesbiske kvinder.

Jeg har også den opfattelse, at når lesbiske kvinder skal have mulighed for kunstig befrugtning, skal enlige kvinder også have det. Vi er en hel del Venstremedlemmer, der har samme opfattelse af enlige og lesbiske kvinders rettigheder som den, jeg giver udtryk for her, men der findes også nogle medlemmer i Venstres folketingsgruppe, som bestemt ikke har det og endda med stor følelse har givet udtryk for den stik modsatte opfattelse.

Jeg havde en anden holdning for ca. 10 år siden, og det er bedst at sige det helt ærligt. Men jeg føler, at tidsånden er en anden nu, og jeg føler også, at globaliseringen påvirker etikken. Det er, hvad jeg kan sige.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Der er følgende medlemmer, der har bedt om ordet for korte bemærkninger: Fru Karen Klint, hr. Kamal Qureshi og fru Lone Møller. Først fru Karen Klint.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Tak for den historiske indføring i Venstres etiske udvikling eller i hvert fald stillingtagen til nogle etiske sager. Det er godt med en historisk udredning, for man kan jo udvikle sig over tid.

Jeg står nu her med noget, som ikke er så gammelt. Det er fra torsdag den 26. januar 2006,

og jeg tillader mig at citere fra det. På forsiden af et kendt dagblad står der:

... men jeg vil sammen med de øvrige fire Venstremedlemmer af Sundhedsudvalget stille et ændringsforslag til ministerens lovforslag, som gør det muligt, at læger kan befrugte lesbiske og enlige kunstigt, siger sundhedsordfører Jørgen Winther.

Jeg synes ikke helt, jeg kunne høre nogen genklang af det, der ryddede Politikens forside, i ordførerens tale. Men kommer der et ændringsforslag fra hr. Jørgen Winther?

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Tak for spørgsmålet.

Jeg kan genkende det, der stod på Politikens forside, og jeg kan sige, at vi er faktisk fem-seks Venstremedlemmer af Sundhedsudvalget, der har den holdning og gerne vil give udtryk for den. Men fru Karen Klint kan da ikke undre sig over, at jeg ikke siger det på nuværende tidspunkt, for vi skal jo behandle forslaget i Sundhedsudvalget på et senere tidspunkt, og her er der mulighed for at komme med de forskellige ændringsforslag, man måtte ønske. Socialdemokratiet har bebudet nogle ændringsforslag, så lad os se på dem, De Radikale har gjort det osv. Vi vil se på det hele, og så vil vi se, hvordan situationen udvikler sig, men det, der er vigtigt for mig, er at give udtryk for, hvilken holdning jeg har.

Jeg vil minde om, at tilbage i 1997 var det Hans Peter Baadsgaard fra Socialdemokratiet, som i den socialdemokratiske ledede regerings tid kom med et ændringsforslag til lovforslaget. Der er altså fortilfælde, hvor medlemmer er kommet med ændringsforslag, og det er jo sådan, at i etiske spørgsmål plejer medlemmerne at have forskellige holdninger, og i Venstre får de også lov til at give udtryk for dem.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Ja, dyb respekt for det, men også dyb respekt for de partier, der finder sammen om at have en partimæssig holdning til etiske spørgsmål. Den udvikling har vi faktisk også set i Det Ethiske Råd, som tidligere har været meget splittet, men nu er relativt enig i dette spørgsmål, så den proces, hr. Jørgen Winther var inde på, er altså i gang.

Men det, jeg var ude efter, var bare, hvor forpligtende det er, når man offentligt lover at